TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. birželio 11 d.*

Byloje C-33/08

dėl *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) 2007 m. lapkričio 19 d. Nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2008 m. sausio 28 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Agrana Zucker GmbH

prieš

Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai K. Schiemann, P. Kūris (pranešėjas), L. Bay Larsen ir C. Toader,

* Proceso kalba: vokiečių.

generalinė advokatė V. Trstenjak,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— Lietuvos vyriausybės, atstovaujamos D. Kriaučiūno,

— Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos M. Moore ir Z. Kupčová,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos F. Erlbacher ir B. Doherty,

susipažinęs su 2009 m. vasario 18 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 320/2006, nustatančio laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą ir iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 58, p. 42), išaiškinimu ir galiojimu.

2 Šis prašymas pateiktas dėl *Agrana Zucker GmbH* (toliau – *Agrana Zucker*) pateikto skundo dėl 2007 m. balandžio 16 d. *Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft* (Federalinis žemės ūkio, miškų, aplinkos ir vandens ūkio ministras) sprendimo, susijusio su laikinu restruktūrizavimo mokesčiu (toliau – restruktūrizavimo mokestis) 2006–2007 prekybos metams.

Teisinis pagrindas

3 2006 m. vykdydama bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo reformą Taryba priėmė 2006 m. vasario 20 d. Reglamentą (EB) Nr. 318/2006 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo (OL L 58, p. 1), taip pat tos pačios dienos Reglamentą Nr. 320/2006, nustatantį laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą. Pagal Reglamento Nr. 318/2006 44 straipsnio nuostatas Komisija priėmė 2006 m. kovo 27 d. Reglamentą (EB) Nr. 493/2006, nustatantį pereinamojo laikotarpio priemones dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo reformos ir iš dalies keičiantį Reglamentus (EB) Nr. 1265/2001 ir (EB) Nr. 314/2002 (OL L 89, p. 11).

Reglamentas Nr. 318/2006

4 Reglamento Nr. 318/2006 dvidešimt antroje konstatuojamoje dalyje numatyta:

„Turėtų būti įvestos naujos, Komisijos valdomos rinkos priemonės. Pirma, jeigu rinkos kainos nukristų žemiau referencinės baltojo cukraus kainos, Komisijos nustatytomis sąlygomis ūkio subjektai galėtų naudotis privataus sandėliavimo schema. Antra, siekiant cukraus rinkose išlaikyti struktūrinės pusiausvyros kainų lygį, artimą referencinei kainai, Komisijai turėtų būti suteikta galimybė nuspręsti pašalinti cukrų iš rinkos tokiam laikotarpiui, kuris yra reikalingas atkurti rinkos pusiausvyrą.“

5 Reglamento Nr. 318/2006 19 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Siekiant išsaugoti struktūrinę rinkos pusiausvyrą išlaikant referencinei kainai artimą kainos lygį, atsižvelgiant į Bendrijos įsipareigojimus pagal susitarimus, sudarytus pagal Sutarties 300 straipsnį, bendras visoms valstybėms narėms kvotinio cukraus <…> procentinis dydis gali būti atšauktas iš rinkos iki kitų prekybos metų pradžios.

<…>

2. 1 dalyje nurodytas atšaukiamas procentinis dydis nustatomas ne vėliau kaip iki atitinkamų prekybos metų spalio 31 d. remiantis prognozuojamomis rinkos tendencijomis tais prekybos metais.

3. Kiekviena įmonė, kuriai suteikta kvota, atšaukimo laikotarpiu savo sąskaita sandėliuoja cukraus kiekį, atitinkantį jos produkcijai pagal kvotą atitinkamais prekybos metais taikant 1 dalyje nurodytą procentinį dydį.

Prekybos metais atšauktas cukraus kiekis laikomas pirmuoju kiekiu, pagamintu pagal kvotą kitais prekybos metais. Tačiau atsižvelgiant į numatomas cukraus rinkos tendencijas, 39 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka gali būti nuspręsta visą atšauktą cukraus <…> kiekį ar jo dalį laikyti einamųjų ir (arba) kitų prekybos metų:

— cukraus <…> pertekliumi, iš kurio gali būti gaminamas pramoninis cukrus <…>,

ar

— produkcija pagal pridėtinę kvotą, kurios dalis gali būti skirta eksportui laikantis Bendrijos įsipareigojimų pagal susitarimus, sudarytus pagal Sutarties 300 straipsnį.

<…>“

Reglamentas Nr. 320/2006

6 Reglamento Nr. 320/2006 pirmoje, antroje, ketvirtoje ir penktoje konstatuojamosiose dalyse numatyta:

„1) <…> kad Bendrijos cukraus gamybos ir prekybos sistema atitiktų tarptautinius reikalavimus ir būtų užtikrintas jos konkurencingumas ateityje, būtina pradėti visapusišką restruktūrizavimo procesą, padėsiantį gerokai sumažinti nepelningos gamybos pajėgumus Bendrijoje. Todėl siekiant užtikrinti gerą naujojo bendro cukraus rinkos organizavimo veikimą reikėtų nustatyti atskirą ir autonominę laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą. <…>;

2) reikėtų įsteigti laikiną restruktūrizavimo fondą, skirtą finansuoti Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo priemones. <…>;

<…>

4) šiame reglamente numatytos restruktūrizavimo priemonės turėtų būti finansuojamos padidinant laikiną mokestį cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo gamintojams, kuriems restruktūrizavimas vėliau duos naudos. Kadangi šis mokestis neįtrauktas į jau įprastus bendro cukraus rinkos organizavimo mokesčius, jį surinkus gautos lėšos turėtų būti laikomos „asignuotomis įplaukomis“, kaip numatyta 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamente (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento <…>;

5) reikėtų pradėti taikyti svarbią ekonominę paskatą, teiktiną kaip atitinkama restruktūrizavimo pagalba, mažiausio našumo cukraus gamybos įmonėms, kad jos nutrauktų gamybą pagal kvotas. Todėl reikėtų nustatyti restruktūrizavimo pagalbą, kuria būtų skatinama nutraukti gamybą pagal cukraus kvotas ir atsisakyti atitinkamų kvotų <…>. Pagalbą reikėtų teikti ketverius prekybos metus, siekiant gamybą sumažinti tiek, kad Bendrijoje būtų pasiekta rinkos pusiausvyra.“

7 Pagal Reglamento Nr. 320/2006, iš dalies pakeisto 2006 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2011/2006 (OL L 384, p. 1), 3 straipsnį:

„1. Cukrų <…> gaminančiai įmonei, kuriai kvota buvo paskirta iki 2006 m. liepos 1 d., – o Bulgarijos ir Rumunijos atveju iki 2007 m. sausio 31 d., – gali būti skirta restruktūrizavimo pagalba už atsisakytos kvotos toną, jeigu per 2006–2007, 2007–2008, 2008–2009 arba 2009–2010 prekybos metus ji:

a) atsisako kvotos, kurią ji priskyrė vienam ar keliems savo fabrikams ir visiškai išmontuoja atitinkamų fabrikų gamybos įrenginius;

arba

b) atsisako kvotos, kurią ji priskyrė vienam ar keliems savo fabrikams ir iš dalies išmontuoja atitinkamų fabrikų gamybos įrenginius ir nenaudoja atitinkamų fabrikų likusių gamybos įrenginių produktų, kuriems taikomas bendras cukraus rinkos organizavimas, gamybai;

arba

c) atsisako dalies kvotos, kurią ji priskyrė vienam ar keliems savo fabrikams ir nenaudoja atitinkamų fabrikų gamybos įrenginių žaliaviniam cukrui rafinuoti.

<…>“

8 Reglamento Nr. 320/2006 11 straipsnyje nustatyta:

„1. Laikiną <…> mokestį kiekvienais prekybos metais už kvotos toną moka tos įmonės, kurioms yra skirta kvota.

Kvotos, kurių įmonė atsisakė nuo konkrečių prekybos metų pagal 3 straipsnio 1 dalį, nėra apmokestinamos laikinu <…> mokesčiu tais ir kitais prekybos metais.

2. Nustatomas toks laikinas <…> mokestis cukrui <…>:

— 126,40 EUR už kvotos toną 2006–2007 prekybos metais,

— 173,8 EUR už kvotos toną 2007–2008 prekybos metais,

— 113,3 EUR už kvotos toną 2008–2009 prekybos metais.

<…>

3. Valstybės narės yra atsakingos Bendrijai už laikino <…> mokesčio surinkimą savo teritorijoje.

<…>

5. Visą pagal 3 dalį mokėtiną laikino <…> mokesčio sumą valstybė narė paskirsto jos teritorijoje esančioms įmonėms pagal paskirstytas kvotas per atitinkamus prekybos metus.

<…>“

Reglamentas Nr. 493/2006

9 Reglamente Nr. 493/2006, iš dalies pakeistame 2006 m. spalio 13 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1542/2006 (OL L 283, p. 24, toliau – Reglamentas Nr. 493/2006), tarp pereinamojo laikotarpio priemonių numatytas „prevencinis atšaukimas“.

10 Šiuo klausimu Reglamento Nr. 493/2006 šeštoje konstatuojamoje dalyje numatyta:

„Siekiant pagerinti Bendrijos rinkos pusiausvyrą nesukaupiant naujų cukraus atsargų 2006–2007 prekybos metais, reikėtų numatyti pereinamojo laikotarpio priemones, kad būtų sumažinta minėtų prekybos metų kvotinės produkcijos dalis. Reikėtų nustatyti ribą, kurią viršijanti įmonių kvotinė produkcija būtų laikoma atšaukta, kaip tai apibrėžta Reglamento <…> Nr. 318/2006 19 straipsnyje, arba, įmonei prašant, viršijančia kvotą, kaip tai apibrėžta to reglamento 12 straipsnyje. Atsižvelgiant į perėjimą nuo vienos tvarkos prie kitos, tokia riba turi būti nustatyta lygiomis dalimis, naudojant Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 10 straipsnyje ir Reglamento <…> Nr. 318/2006 19 straipsnyje numatytus metodus, taip pat turi būti atsižvelgiama į ypatingas kai kurių valstybių narių pastangas, skirtas restruktūrizavimo fondui, įsteigtam <…> Reglamentu <…> Nr. 320/2006 <…>.“

11 Reglamento Nr. 493/2006 3 straipsnyje nustatytos pereinamojo laikotarpio nuostatos, susijusios su prevenciniu atšaukimu:

„1. Kiekvienos įmonės cukraus <…> 2006–2007 prekybos metų produkcija, pagaminta pagal IV priede nustatytas kvotas ir viršijanti šio straipsnio 2 dalyje nustatytą ribą, laikoma atšaukta, kaip apibrėžta Reglamento <…> Nr. 318/2006 19 straipsnyje, arba,

atitinkamai įmonei paprašius iki 2007 m. sausio 31 d., visa ši produkcija arba jos dalis laikoma pagaminta ne pagal kvotą, kaip tai apibrėžta to reglamento 12 straipsnyje.

2. Kiekvienai įmonei 1 dalyje minima riba nustatoma 1 dalyje minimą įmonės kvotą padauginus iš šių koeficientų sumos:

a) I priede atitinkamai valstybei narei nustatyto koeficiento;

b) koeficiento, gauto visas kvotas, kurios atitinkamos valstybės narės atžvilgiu buvo atšauktos 2006–2007 prekybos metais vadovaujantis Reglamento <…> Nr. 320/2006 3 straipsniu, dalijant iš šio reglamento IV priede šiai valstybei narei nustatytos kvotos. Šį koeficientą Komisija nustato ne vėliau kaip iki 2006 m. spalio 15 dienos.

Tačiau jei koeficientų suma didesnė už 1,0000, riba lygi 1 dalyje nurodytai kvotai.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

12 2006 m. *Agrana Zucker* kompetentingas administratorius suteikė 405 812,4 t cukraus kvotą nuo 2006–2007 iki 2014–2015 prekybos metų. Ta pati institucija, remdamasi Reglamento Nr. 493/2006 3 straipsniu, nustatė 2006–2007 prekybos metams 348 565,56 t produkcijos ribą ir pritaikė 57 246,84 t prevencinį atšaukimą.

13 2007 m. sausio 16 d. *Agrarmarkt Austria* (Austrijos žemės ūkio rinkos priežiūros tarnyba) sprendimu *Agrana Zucker* buvo nurodyta sumokėti pirmą laikino mokesčio 2006–2007 prekybos metams dalį, kurią sudarė 30 776 812,42 eurų.

14 *Agrana Zucker*, remdamasi tuo, kad laikinas mokestis buvo apskaičiuotas jai paskirtos kvotos, apėmusios atšauktą 57 246,84 t cukraus kiekį, kurio ji negalėjo parduoti kaip pagal kvotą pagaminto cukraus, pagrindu, pateikė skundą dėl *Agrarmarkt Austria* sprendimo *Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft*. Pastarasis atmetė skundą 2007 m. balandžio 16 d. Sprendimu, kuris buvo apskųstas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme.

15 Iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo sprendimo matyti, kad *Agrana Zucker* iš esmės teigia, jog apskaičiuojant laikiną mokestį įskaičiavus iš rinkos atšauktą cukraus kiekį buvo pažeisti proporcingumo ir nediskriminavimo principai, numatyti EB 34 straipsnio 2 dalyje.

16 Šiomis aplinkybėmis *Verwaltungsgerichtshof* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar <…> Reglamento <…> Nr. 320/2006 11 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad cukraus kvota, kuri po prevencinio atšaukimo pagal <…> Reglamento <…> Nr. 493/2006 3 straipsnį negali būti išnaudota, taip pat turi būti įskaičiuota nustatant laikiną <…> mokestį?

2. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas:

ar Reglamento <…> Nr. 320/2006 11 straipsnis neprieštarauja pirminei teisei, būtent iš EB 34 straipsnio išplaukiančiam nediskriminavimo principui ir teisėtų lūkesčių apsaugos principui?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

17 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Reglamento Nr. 320/2006 11 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal Reglamento Nr. 493/2006 3 straipsnį įmonei skirtos cukraus kvotos dalis, kuriai taikytas prevencinis atšaukimas, yra įskaičiuojama į laikino mokesčio apskaičiavimo bazę.

18 Reikia priminti, kad Reglamento Nr. 320/2006 11 straipsnio 1 dalies pirmojoje pastraipoje numatyta, jog laikiną mokestį už kvotos toną kiekvienais prekybos metais moka tos įmonės, kurioms yra skirta kvota.

19 Iš šios nuostatos matyti, kad mokėtino laikino mokesčio apskaičiavimo bazę sudaro bendras įmonei skirtos cukraus kvotos tonų kiekis atitinkamais prekybos metais.

20 Vienintelis atleidimo nuo laikino mokesčio atvejis numatytas Reglamento Nr. 320/2006 11 straipsnio 1 dalies antrojoje pastraipoje, t. y. kvotos, kurių įmonė atsisakė pagal 3 straipsnio 1 dalį, nėra apmokestinamos. Kalbama apie kvotas, kurių per šioje nuostatoje numatytus prekybos metus atsisakiusi įmonė visiškai ar iš dalies išmontuoja gamybos įrenginius arba jų nenaudoja ir jai gali būti paskirta restruktūrizavimo pagalba už kiekvieną atsisakytą kvotos toną.

21 Šiuo klausimu reikia pastebėti, pirma, kad kvotos atsisakymas, numatytas Reglamento Nr. 320/2006 3 straipsnio 1 dalyje, vykdant bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo reformą yra priemonė, kuri skiriasi nuo atšaukimo iš rinkos Reglamento Nr. 318/2006 19 straipsnio prasme, taip pat nuo prevencinio atšaukimo Reglamento Nr. 493/2006 3 straipsnio prasme ir kuri yra kitokio pobūdžio bei turi kitą tikslą.

22 Iš tiesų, kaip teigia generalinė advokatė išvados 40–43 punktuose, įmonė kvotos atsisako visam laikui, jei paskui išmontuoja gamybos įrenginius arba jų nenaudoja. Kaip matyti iš reglamento pirmos ir penktos konstatuojamųjų dalių, tai yra viena iš cukraus sektoriaus restruktūrizavimo priemonių, kuria siekiama sumažinti nepelningos gamybos pajėgumus Bendrijoje, ir jai taikoma ekonominė paskata, teiktina kaip atitinkama restruktūrizavimo pagalba mažiausio našumo cukraus gamybos įmonėms, kad šios nutrauktų gamybą pagal kvotas.

23 Tačiau Komisijos sprendimas atšaukti iš rinkos yra laikinas. Atitinkami cukraus kiekiai pagal Reglamento Nr. 318/2006 19 straipsnio 1 dalį yra atšaukti iš rinkos iki kitų prekybos metų pradžios ir gali būti sandėliuojami arba realizuoti neatsižvelgiant į kvotas. Kaip matyti iš šios nuostatos ir šio reglamento dvidešimt antros konstatuojamosios dalies, ši priemonė skirta išlaikyti rinkos struktūrinės pusiausvyros kainų lygį, artimą referencinei kainai, kaip reikalauja Bendrijos tarptautiniai įsipareigojimai.

24 Taip pat matyti, kad Reglamento Nr. 493/2006 3 straipsnyje numatytas prevencinis atšaukimas, kuris pagal šio reglamento šeštą konstatuojamąją dalį yra pereinamojo laikotarpio priemonė siekti geresnės Bendrijos rinkos pusiausvyros, nesukaupiant naujų cukraus atsargų 2006–2007 prekybos metais.

25 Antra, kvotos atsisakymas, atšaukimas iš rinkos ir prevencinis atšaukimas yra viena priemonių grupė, kuria siekiama reformuoti bendrą cukraus sektoriaus rinkų organizavimą, todėl iš to matyti, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas Reglamento Nr. 320/2006 11 straipsnyje nenumatė atšauktų iš rinkos cukraus kiekių atleidimo nuo laikino mokesčio, kaip tai numatyta atsisakytų kvotų atžvilgiu.

26 Atsižvelgiant į šiuos svarstymus, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 320/2006 11 straipsnis turi būti aiškinamas taip: įmonei skirtos cukraus kvotos dalis, kuriai taikytas prevencinis atšaukimas pagal Reglamento Nr. 493/2006 3 straipsnį, yra įskaičiuojama į laikinojo mokesčio apskaičiavimo bazę.

Dėl antrojo klausimo

27 Antrasis klausimas susijęs su Reglamento Nr. 320/2006 11 straipsnio galiojimu. Klausime minimas teisėtų lūkesčių apsaugos principas, tačiau prašyme priimti prejudicinį sprendimą pateikti svarstymai susiję tik su proporcingumo ir nediskriminavimo principais. Todėl minėto 11 straipsnio galiojimą reikia nagrinėti tik pastarųjų dviejų principų atžvilgiu.

Dėl Reglamento Nr. 320/2006 11 straipsnio galiojimo proporcingumo principo atžvilgiu

28 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pareiškėja pagrindinėje byloje iš esmės teigia, jog įmonės mokėtino laikino mokesčio nustatymas pagal jai paskirtą kvotą, įskaitant kvotos dalį, kuri buvo atšaukta iš rinkos, įmonei uždeda neproporcingą naštą, nes pagal kvotą pagaminto cukraus neto kaina tampa daug mažesnė nei referencinė kaina. Be to, kvotos dalis, atšaukta iš rinkos 2006–2007 prekybos metais ir perkelta į kitus prekybos metus, iš naujo įskaičiuojama apskaičiuojant laikiną mokestį už ateinančius metus.

29 Todėl laikino mokesčio nustatymo būdas prieštarautų cukraus rinkos reformos tikslui, t. y. sustiprinti galinčias konkuruoti įmones. Be to, tai prieštarautų proporcingumo principui bei Reglamento Nr. 320/2006 ketvirtai konstatuojamajai daliai, pagal kurią restruktūrizavimo priemonės turėtų būti finansuojamos renkant laikiną mokestį iš cukraus gamintojų, kuriems restruktūrizavimas vėliau duos naudos.

30 Italijos vyriausybė taip pat mano, kad į laikino mokesčio apskaičiavimo bazę įskaičiavus kvotos dalį, kuri atšaukta iš rinkos, atitinkamoms įmonėms sukuriama nepateisinama ir neproporcinga finansinė našta, todėl nepagrįstas apmokestinimas kliudo joms gauti naudos iš restruktūrizavimo proceso. Ji teigia, kad 2008 m. gegužės 8 d. Sprendime *Zuckerfabrik Jülich ir kt.* (C-5/06 ir C-23/06–C-36/06, Rink. p. I-3231) nurodytas pagrindimas gali būti taikomas ir šioje byloje.

31 Šiuo klausimu primintina, jog pagal proporcingumo principą, vieną iš bendrųjų Bendrijos teisės principų, reikalaujama, kad Bendrijos institucijų veiksmai neviršytų to, kas tinkama ir būtina nagrinėjamų teisės aktų teisėtiems tikslams pasiekti, todėl kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai suvaržančią, o

sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi nurodytiems tikslams (2006 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Ispanija prieš Tarybą,* C-310/04, Rink. p. I-7285, 97 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

32 Kalbant apie šio principo įgyvendinimo sąlygų teisminę priežiūrą, atsižvelgiant į didelę Bendrijos teisės aktų leidėjo diskreciją bendrosios žemės ūkio politikos srityje, tik akivaizdžiai netinkama šioje srityje priimta priemonė, palyginti su tikslu, kurio kompetentinga institucija ketina siekti, gali paveikti šios priemonės teisėtumą (minėto sprendimo *Ispanija prieš Tarybą* 98 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

33 Todėl reikia išsiaiškinti ne tai, ar teisės aktų leidėjo priimta priemonė buvo vienintelė arba geriausia iš galimų, bet tai, ar ji buvo akivaizdžiai netinkama (minėto sprendimo *Ispanija prieš Tarybą* 99 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

34 Šioje byloje iš Reglamento Nr. 320/2006 pirmos konstatuojamosios dalies matyti, jog, Tarybos nuomone, tam, kad Bendrijos cukraus gamybos ir prekybos sistema atitiktų tarptautinius reikalavimus ir būtų užtikrintas jos konkurencingumas ateityje, būtina pradėti visapusišką restruktūrizavimo procesą, padėsiantį gerokai sumažinti nepelningos gamybos pajėgumus Bendrijoje. Todėl, siekiant užtikrinti gerą naujojo bendro cukraus rinkos organizavimo veikimą, reikėtų nustatyti atskirą ir autonominę laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą.

35 Taikant šią laikiną schemą Reglamentu Nr. 320/2006, kaip numatyta jo penktoje konstatuojamoje dalyje, numatyta ekonominė paskata, teiktina kaip restruktūrizavimo pagalba mažiausio našumo cukraus gamybos įmonėms, kad jos nutrauktų gamybą pagal kvotas. Todėl šio reglamento 3 straipsnyje numatyta restruktūrizavimo pagalba ketveriems prekybos metams, t. y. nuo 2006–2007 iki 2009–2010, siekiant gamybą sumažinti tiek, kad Bendrijoje būtų pasiekta rinkos pusiausvyra.

36 Taryba, siekdama finansuoti restruktūrizavimo priemones, numatytas Reglamente Nr. 320/2006, įsteigė laikiną restruktūrizavimo fondą ir nusprendė, kaip matyti iš šio reglamento ketvirtos konstatuojamosios dalies, kad šios priemonės turėtų būti finansuojamos padidinant laikiną mokestį cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo gamintojams, kuriems restruktūrizavimas vėliau duos naudos. Jį surinkus gautos lėšos turėtų būti laikomos „asignuotomis įplaukomis“, kaip numatyta 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamente (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento (OL L 248, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 74).

37 Taigi šio reglamento 11 straipsnyje numatytu laikinu mokesčiu siekiama, kad gamintojai iš savo fondų finansuotų laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą, o tai reiškia biudžeto per atitinkamus ketverius prekybos metus patirtų išlaidų ir gautų pajamų balansą.

38 Komisija, atsakydama į Teisingumo Teismo klausimą raštu, pateikė laikino restruktūrizavimo fondo prognozuojamų išlaidų ir pajamų lentelę laikotarpiu nuo 2007 iki 2013 metų bei 2006–2007 prekybos metų balansą. Iš to matyti, pirma, kad prognozuojamos išlaidos ir pajamos subalansuojamos per trejų metų laikotarpį, 2006–2007 prekybos metais gautų pajamų perviršis skiriamas finansuoti kitiems prekybos metams numatytas išlaidas ir, antra, kad faktinės išlaidos šių pirmųjų prekybos metų pabaigoje šiek tiek viršijo prognozuotas išlaidas.

39 Šie duomenys patvirtina, kad cukraus gamintojo mokėtino laikino mokesčio nustatymas pagal jam skirtą kvotą, kurią jis iš tiesų gali parduoti atšaukus iš rinkos šios kvotos dalį, nėra akivaizdžiai netinkamas šio sprendimo 34 punkte aprašytam Reglamento Nr. 320/2006 tikslui pasiekti.

40 Šiuo atžvilgiu aptariama priemonė skiriasi nuo priemonės, nagrinėtos byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas *Zuckerfabrik Jülich*, kur Teisingumo Teismas nusprendė, kad to sprendimo 57–60 punktuose nagrinėtų mokesčių apskaičiavimo būdas viršija tai, kas būtina pasiekti 2001 m. birželio 19 d. Tarybos reglamento Nr. 1260/2001 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo (OL L 178, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 33 t., p. 74) tikslą, t. y. kad gamintojai patys teisingai ir veiksmingai apmokėtų visas Bendrijoje pagamintos produkcijos pertekliaus realizavimo išlaidas pagal finansavimo iš savo fondų principą.

41 Atvirkščiai, atėmus iš laikino mokesčio bazės kvotos dalį, kuri atitinkamais prekybos metais buvo atšaukta iš rinkos, būtų iškreipta planuota balanso pusiausvyra ir pažeistas pajamų stabilumas bei numatymas. Todėl tai kliudytų finansuoti restruktūrizavimo priemones iš savo fondų, kaip tai numatė Bendrijos teisės aktų leidėjas, ir taikyti Reglamentu Nr. 320/2006 nustatytą laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą bei pažeistų jos tikslą.

42 Be to, kalbant apie išlaidas, kurių dėl šios schemos patiria apmokestinamosios įmonės, reikia pabrėžti jos laikinumą, prevencinio atšaukimo atrankinį taikymą bei tai, kad šios įmonės gali tikėtis naudos, pirma, iš Bendrijos teisės aktų leidėjo skatinamo kvotų atsisakymo ir, antra, iš pagal kvotą pagaminto cukraus kainos rėmimo taikant atšaukimą iš rinkos, ypač prevencinį atšaukimą. Ši nauda kompensuoja galimus nepatogumus dėl šios schemos taikymo, įskaitant tai, kad per vienerius prekybos metus atšaukto iš rinkos cukraus kiekis vis dar apmokestinamas laikinu mokesčiu, taikytinu paskesniems prekybos metams skirtai kvotai, jei šis kiekis į juos perkeliamas ir neparduodamas pasaulinėje rinkoje kaip gamybinis cukrus ar cukrus, pagamintas ne pagal kvotą.

43 Iš to, kas minėta, matyti, kad laikino mokesčio nustatymas pagal paskirtą kvotą, prireikus įskaitant kvotos dalį, kuri atšaukta iš rinkos, nėra akivaizdžiai netinkamas tikslui pasiekti ir todėl neturėtų būti laikomas prieštaraujančiu proporcingumo principui.

Dėl Reglamento Nr. 320/2006 11 straipsnio galiojimo nediskriminavimo principo atžvilgiu

44 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pareiškėja pagrindinėje byloje teigia, jog įskaičiavus į laikino mokesčio apskaičiavimo bazę cukraus kiekį, kuris prevenciškai atšaukiamas, pažeidžiamas nediskriminavimo principas, nustatytas EB 34 straipsnio 2 dalyje. Iš esmės ji teigia, kad įskaičiuojant taip atšauktą cukraus kiekį dėl būdo, kuriuo apskaičiuojama Reglamento Nr. 493/2006 3 straipsnyje nustatyta produkcijos riba, diskriminuojamos įmonės valstybėse narėse, kuriose buvo atsisakyta nedidelio kiekio kvotų 2006–2007 prekybos metais, palyginti su įmonėmis valstybėse narėse, kuriose, atvirkščiai, buvo atsisakyta daug kvotų per šiuos prekybos metus. Ši pirmoji įmonių grupė yra nepalankesnėje padėtyje nei antroji, nes jai priskiriamos įmonės už pagal kvotą pagaminto cukraus kiekį, kurį jos dar turi po prevencinio atšaukimo, gaus kur kas mažesnę neto kainą.

45 Italijos vyriausybė taip pat pastebi, kad toks laikino mokesčio nustatymo būdas gali sukurti nepateisinamą skirtingą nepasitraukusių iš rinkos įmonių vertinimą, nes laikino mokesčio našta skirtingai paskirstyta tarp panašioje situacijoje esančių cukraus gamintojų, įsteigtų skirtingose valstybėse narėse, pagal nuo jų nepriklausančius faktorius.

46 Šiuo klausimu primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką EB 34 straipsnio 2 dalies antroji pastraipa, draudžianti bet kokią diskriminaciją bendrojoje žemės ūkio politikoje, yra tik konkreti bendrojo lygybės principo, reikalaujančio, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos situacijos – vienodai, nebent skirtingas elgesys yra objektyviai pateisinamas, išraiška (2006 m. liepos 11 d. Sprendimo *Franz Egenberger*, C-313/04, Rink. p. I-6331, 33 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

47 Šiuo atveju, kaip matyti iš Reglamento Nr. 493/2006 šeštos konstatuojamosios dalies, prevencinis atšaukimas, vykdant šiuo reglamentu nustatytas pereinamojo laikotarpio priemones, siekiant užtikrinti cukraus sektoriaus perėjimą nuo ankstesnės Reglamentu Nr. 318/2006 nustatytos schemos prie dabartinės, yra pereinamojo laikotarpio priemonė, skirta sumažinta 2006–2007 prekybos metų gamybos pagal kvotą dalį ir pagerinti Bendrijos rinkos pusiausvyrą, nesukaupiant naujų cukraus atsargų šiais prekybos metais. Siekiant tai įgyvendinti, šio reglamento 3 straipsnyje yra nustatyta riba, kurią viršijusi kiekvienos įmonės produkcija laikoma atšaukta Reglamento Nr. 318/2006 19 straipsnio prasme.

48 Pagal Reglamento Nr. 493/2006 3 straipsnio 2 dalį ši riba nustatoma įmonei skirtą kvotą padauginus iš dviejų koeficientų sumos, kurių antrasis priklauso nuo bendro kvotų kiekio, atsisakyto 2006–2007 prekybos metais atitinkamoje valstybėje narėje, vadovaujantis Reglamento Nr. 320/2006 3 straipsniu.

49 Taigi šiais prekybos metais įmonėms taikomo prevencinio atšaukimo dydis skiriasi, atsižvelgiant būtent į tai, kurioje valstybėje narėje tos įmonės įsteigtos. Vadinasi, ir laikino mokesčio dalis, kurią jos moka pagal savo kvotos dalį, kuriai taikomas prevencinis atšaukimas, yra taip pat didesnė arba mažesnė, nelygu kurioje valstybėje narėje jos įsteigtos.

50 Todėl nustatant Reglamento Nr. 320/2006 11 straipsnyje numatytą laikiną mokestį įmonės, esančios galbūt panašioje situacijoje, bet įsteigtos skirtingose valstybėse narėse, vertinamos skirtingai.

51 Tačiau toks įmonių vertinimas yra objektyviai pateisinamas. Iš tiesų kvotų paskirstymą tarp įmonių ir jų valdymą užtikrina valstybės narės, jų atšaukimą taip pat organizuoja valstybės narės ir jis kiekvienoje valstybėje narėje skiriasi. Šiame kontekste, taip pat,

kaip matyti iš Reglamento Nr. 493/2006 šeštos konstatuojamosios dalies, taikant šio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje numatytą koeficientą, kuris kiekvienoje valstybėje narėje yra skirtingas, siekiama atsižvelgti į konkrečias valstybių narių pastangas galutinai atšaukti kvotas ir taip prisidėti prie produkcijos sumažinimo lygiomis dalimis visose valstybėse narėse, kad produkcija Bendrijoje būtų subalansuota.

52 Vadinasi, į laikino mokesčio apskaičiavimo bazę įskaičiavus cukraus kiekį, kuriam taikomas prevencinis atšaukimas, nediskriminavimo principas nepažeidžiamas.

53 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti taip, kad jį išnagrinėjus nepaaiškėjo nieko, kas galėtų turėti įtakos Reglamento Nr. 320/2006 11 straipsnio galiojimui.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

54 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 320/2006, nustatančio laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą ir iš dalies

keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo, 11 straipsnis turi būti aiškinamas taip: įmonei skirtos cukraus kvotos dalis, kuriai taikytas prevencinis atšaukimas pagal 2006 m. kovo 27 d. Reglamento (EB) Nr. 493/2006, nustatančio pereinamojo laikotarpio priemones dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo reformos ir iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1265/2001 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo, iš dalies pakeisto 2006 m. spalio 13 d. Komisijos reglamentu Nr. 1542/2006, 3 straipsnį, yra įskaičiuojama į laikino mokesčio apskaičiavimo bazę.

2. Išnagrinėjus antrąjį klausimą nepaaiškėjo nieko, kas galėtų turėti įtakos Reglamento Nr. 320/2006 11 straipsnio galiojimui.

Parašai.